

PROFESORI ȘI STUDENȚI ÎN FACULTATEA DE FARMACIE DIN CLUJ DE-A LUNGUL TIMPULUI

Honorius Popescu

Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2009, 232 pagini
ISBN 978-973-53-0149-1

Volumul, apărut în noiembrie 2009, este prima istorie a învățământului farmaceutic clujean, de la începuturi, până în zilele noastre (1872-2009). Totodată, este o mare bucurie, pentru noi cititorii, că la vârsta senectuții, profesorul Honorius Popescu, care a trăit o mare parte a acestei istorii, ca student și, apoi, cadru didactic, reușește să finalizeze o astfel de lucrare.

Cartea reprezintă un omagiu pe care autorul îl aduce profesorilor Facultății de Farmacie, datorită cărora *“învățământul superior din Cluj poartă o aură specială de respectabilitate, întemeiată pe virtuțile academice ale înțelepților locului și pe ținuta licențiaților clujeni care, în anii de studiu, se înnobilează cu respectul față de învățătură și cu o tandră, incomparabilă colegialitate”*.

Lucrarea este structurată într-un mod didactic, ușor de asimilat: în prima parte este prezentată istoria Facultății de Farmacie, de la înființare, în 1948, până în zilele noastre, pentru ca în partea a doua să fie prezentate începuturile învățământului superior de farmacie din Transilvania, perioada: 1872-1948.

În prima parte, alături de istoria facultății, sunt prezentate 37 de biografii ale foștilor profesori. Cu mare dragoste, autorul s-a aplecat asupra unora dintre profesorii pe care i-a cunoscut și i-a apreciat în mod deosebit: Erwin Popper, Teodor Goina, Stojan Ionescu-Petre, Ioan Simiti, Ion Manta, Valeriu Bologa, Victor Ciocănelea, Cristian Maiorovici, Virgil Galea, Mihai Kory etc. Sunt înfățișate catedrele și colectivele acestora din anii 1967, 1979, 1987, 1994 și 2009. Sunt prezentate apoi, toate promoțiile de absolvenți ai Facultății de Farmacie din 1950 până în 2008, toți studenții facultății din anul universitar 2008-2009 și componența decanatului facultății, de la înființare până în prezent.

Deoarece expunerea absolvenților ar fi fost prea monotonă, autorul intercalează, între cataloagele diferitelor promoții, glume și întâmplări trăite de el în timpul studenției și în timpul activității didactice.

În partea a doua a lucrării, care tratează începuturile învățământului superior de farmacie din Transilvania, autorul distinge trei etape importante:

- etapa 1872-1918: când învățământul farmaceutic s-a desfășurat în limba maghiară, în cadrul Facultății de Medicină, din Universitatea Regală Maghiară Franz Joseph;

- etapa 1919-1934: când se pun bazele învățământului farmaceutic în limba română în Transilvania, în

cadru Institutului Farmaceutic din Universitatea Regele Ferdinand I, învățământ desființat în 1934, prin Legea concentrării învățământului farmaceutic în București;

- etapa 1946-1948: când se reînființează, în Cluj, învățământul superior farmaceutic, în care studenții în farmacie din anii I și II făceau pregătirea generală în cadrul Facultății de Științe a Universității Regele Ferdinand I, iar pregătirea de specialitate, în anii III și IV, la Facultatea de Medicină, desprinsă din Universitatea Regele Ferdinand I.

Și în această parte a lucrării, sunt prezentate biografiile unor personalități ale învățământului farmaceutic clujean, din fiecare perioadă menționată. Astfel, în perioada 1872-1918, etapa învățământului farmaceutic în limba maghiară, autorul se oprește asupra biografiilor profesorilor: Hintz György, Issekutz Hugó, Ferencz Áron și Jakabházy Zsigmond. Din perioada 1919-1934, etapa începuturilor învățământului farmaceutic în limba română, în Cluj, sunt prezentate biografiile a 11 profesori: Gheorghe P. Pamfil, organizatorul și conducătorul învățământului farmaceutic din Cluj, Iuliu Orient, Adriano Ostrogovich, Ion Grințescu, Gheorghe Martinescu, Dan Rădulescu, Gheorghe Spacu, Alexandru Borza, Ioan Tănăsescu, Ștefan Secăreanu și Raluca Ripan, mulți dintre ei savanți recunoscuți și formatori de școală. Din perioada 1946-1948, este prezentată doar biografia profesorului Eugen Ghișă, deoarece biografiile celorlalți profesori, colegi cu acesta, au fost prezentate în prima parte a volumului.

În partea finală a cărții, autorul dedică un mic capitol Farmaciei Clinicilor Universitare. Rolul acestei farmacii (înființată în 1902), în formarea și desăvârșirea pregătirii practice a studenților farmaciști, este unanim recunoscut. Mai mult decât atât, farmacia a reprezentat pepiniera din care Profesorul Pamfil și-a recrutat tinerii capabili, pe care i-a angajat în învățământ, ca primii asistenți universitari cunosători ai limbii române: Teodor Goina, Victor Ciocănelea ș.a.

Respectul și recunoștința autorului față de înaintași se văd în dragostea cu care au fost prezentate biografiile profesorilor. În multe dintre acestea, alături de datele biografice aride, autorul înserează observații și întâmplări legate de persoana respectivă. Talentul de povestitor al autorului face ca lucrarea să se citească ușor, “dintr-o suflare”. Iconografia lucrării merită și ea să fie menționată, deoarece sunt prezentate clădirile facultății și chipurile unor profesori dragi.

Cartea profesorului Honorius Popescu va rămâne

un reper important al istoriei învățământului farmaceutic românesc. Lucrarea reprezintă o completare a cursului de “Istoria farmaciei”, reintrodus de profesorul Honorius Popescu în curricula Facultății de Farmacie, în 1985, curs pe care l-a ținut, în fața studenților, până la pensionare în

1997. Sincere felicitări autorului.

Constantin Polinicenu,
Universitatea de Medicină și Farmacie
“Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca